

Diu el Redactor Poeta...

Voldria avui explicar,
caríssims i amats germans,
de la forma com va anar
l'atemptat d'En Grau Jassans.

Però a tall de broma, sabeu?
puix, com és de suposar,
no dubto que tots creureu
que jo no era pas allà.

Però podria succeir,
i em doldria que passés,
que en la forma que jo escric
algún senyor s'enfadés.

I, coneixent-me la flaca,
més prefereixo callar
que no pas fer el guataca
i al pròxim fer enfadar,

Per això canviaré
d'aquest rumbo tot seguit,
i explicar procuraré
el demés que ha succeït.

Suposo que haureu sentit
puix d'això molt s'ha parlat,
aquest fet que ha succeït
a Sant Boi del Llobregat.

Aquests trens que van topar
amb estrall fenomenal,
i que estelles van quedar
a la vora del canal.

Produïnt crits de dolor,
d'angoixa i de sofriment,
que enterniren fins el cor
al subjecte més valent.

Amb la basarda dels morts
i les queixes dels ferits,
que augmentava, amb la foscor,
l'horrorisme d'aquells crits.

Segons la premsa va dir
i és cosa que pot ben ser,
la culpa la va tenir
el xiulet d'un passatger.

Si és així com succeï,
m'atreveixo a reclamar
que si allà no hi va morir
l'haurien de fusellar.

Puix l'home que va pel món,
i volguent fer l'animal,
produeix tan gran trastorn
més que burro és criminal.

S'hauria d'examinar,
les festes principalment,
com està, abans de marxar,
el cervell de molta gent.

I el que no el tingués prou clar
o que hagués perdut la nit,
l'haurien de fer tornar
ben depressa cap al llit.

Quants homes corren avui
que es pensen tenir el cap bé
i els pesa molt menys que un full
del més mínim del paper.

La Lliga no vol tornar
per ara, al Parlament;
s'ha acabat de disgustar
amb això del Somefent.

El dia que hi tornarà
ja en sabré alguna coseta,
i fent broma ho contarà
vostre amic

EN PAU POETA

CARDEDEU

Les cloaques

El tema que avui ens ocupa, són les cloaques que s'estan fent al carrer d'Angel Gimerà, lloc comprès entre el Convent i l'encreuament de la carretera de Granollers a Lliçà.

Ja fa temps —era quan encara hi havia l'altre Ajuntament presidit pel mateix alcalde d'ara,—en el tros edificat d'aquesta carretera, o sigui la banda dreta baixant del Convent, hi feren fer les cloaques, cosa que quasi tots els veïns les feren. En el cantó esquerra (parlem sempre baixant del Convent), no les feren fer perquè era poc edificat; només hi havia en tot el tros un cantó de casa d'En Codina, a l'encreuament mateix de la carretera, més amunt de la casa del doctor Klein i més amunt encara la fàbrica del senyor Borràs.

En la banda dreta, alguns, els de més aprop de l'encreuament de la carretera hi feren també, de més de les cloaques, les voreres, ja que així ho demanava l'Ajuntament cedint-los gratuïtament a alguns d'ells la voravia (*bordillo*).

En Codina, que llavors era d'Ajuntament, amb tot i ésser a l'altra banda, també féu cloaca i vorera, posant-hi a ambdues bandes tubs d'un diàmetre regular i ovalat.

Ara, al cap d'un any i mig, o una cosa així, el nou Ajuntament presidit pel mateix batlle de llavors, torna a remoure l'afar de les cloaques i voreres en aquell carrer, ja que el cantó esquerra està ja quasi tot edificat, però els obliga a posar uns tubs rodons molt més grossos que no pas els que posaren a la banda dreta. Però com que En Codina ja la té feta de llavors i els seus canons no s'acabarien amb els que posen més amunt perquè no la tingui de tornar a fer de nou, solucionen aquest conflicte desviant-la arran mateix de la d'En Codina fent-li travessar la carretera en sentit diagonal i encreuant-la amb la de la banda dreta que els canons són més grossos que els d'En Codina, però molt més petits que els que posen ara.

Com pot anar bé una cloaca com aquesta que almenys tindrà un quilòmetre de llargada, i que ha de recollir les aigües de la pluja, amb uns canons gro-

ssos desembocant en uns de més petits?

I, per quins set sous, senyor Batlle, s'havia de travessar la carretera d'aquesta manera, quedant com queda morta, el tros de cloaca d'En Codina?

Si quan aquest demanà permís per a fer-la i vós li cedíren, no vàreu pensar que, sobretot en aquell cantó, es necessitaven canons grossos, perquè hi passa massa aigua, quina necessitat tenen de pagar les vostres errades els veïns d'aquell carrer un dia (que pot molt ben ésser) que les dues cloaques vagin plenes i rebentín?

Perquè suposo, senyor Batlle, que no ens negareu pas que no pot resultar de cap de les maneres un fet tan tangible com aquest de desembocar un canó gros dins del petit, necessitant com necessitarà quan funcioni el canó petit, tot el seu diàmetre per a engolir l'aigua que hi passarà.

Perquè ara imagineu-vos vós, que, el canó petit vagi ple. En desembocar-hi el gros, que passarà? Mentre faci sol, res; però el dia que ploqui, pot rebentar.

¿Quina necessitat teníeu, senyor Alcalde, de fer fer una cloaca a cada banda, per a ajuntar-les al cap d'avall per a no molestar un dels vostres?

I ara, una altra cosa encara. Per a obrir pel mig la carretera, suposem que devíeu haver de sol·licitar permís, veritat? Per què no en sol·licitàveu, doncs, per a arreglar la continuació d'aquest tros de carretera lloc comprès entre l'encreuament de les dues carreteres fins a la via ferrada del tren o sigui el camí de l'Escorxada?

Teniu força per a contemplar, durant tres anys, el desastrós que és aquell carrer en els sis mesos d'hivern, al·legant que no es pot sol·licitar permís, i en canvi us atreviu a sol·licitar-ne per a obrir-la pel mig un tros més amunt, per a no molestar un dels vostres?

Senyor Batlle, no volem afegir res més a aquests comentaris, i encara que vós mateix diguéreu que els nostres escrits no us interessaven, ens atrevim a recalcar-vos que un dia el corresponsal de «L'Opinió» us aconsellava, sobre l'afar de les processons, que pleguessiu del vostre càrrec. El de «La humanitat» si s'ho mirés bé, també ho diria, i fins els vostres companys de Consistori del vostre partit no fa molts dies, un divendres a la nit, reunits en mig de la plaça d'Anselm Clavé, parlaven de l'afar de les processons i encara que no poguérem precisar bé el diàleg, una veu volant arribà a les nostres orelles (dispen-seu que siguem xafarders), sortida de la boca d'un dels que més us raspalla al davant i deia que els hi fèieu fer el ridícol.

Després del que deixem dit, ajuntat a l'afar de l'inquilinat i tantes coses mal fetes que feu, ens atrevim a dir-vos el mateix que deia el corresponsal de «L'Opinió», a condició que quan ho feu, ho facin també aquests companys de Consistori, que s'entretenen a les nits a murmurar de vós per les places de la vila.

EGGAR